



# Французівки не ходять на побачення

## «Велике американське побачення»

З того часу, як ти була маленькою дівчинкою та спостерігала, як твоя старша сестра робить зачіску перед побаченням, чекала внизу сходів, поки задзеленчить дзвінок і з'явиться її кавалер, ти завжди мріяла, що ця мить настане. Для тебе перше побачення — це ознака дорослішання. Ти починаєш свій життєвий шлях як звичайна дівчинка: граєш у футбол, розбиваєш коліна, жадібно гризеш шматок піци дорогою до музичної школи... А тоді одного дня ти раптом зникаєш за дверима своєї спальні, а потім з'являєшся знову. Тепер ти не маленька дівчинка, ти... принцеса! Ти стала дорослою: носиш стильну сукню від «Chloe», сумочку «Prada» та туфлі на високих підборах від «Manolo Blahnik». У тебе розкішна зачіска, ти фарбуєш губи вишневим блиском, а очі — чорною підводкою. А якщо хлопча твоєї мрії? О, він також подорослішав! Це вже не сусідський хлопчисько, а казковий Прекрасний Принц.

Що можна сказати про це побачення? Якщо бути до кінця чесною, воно не було аж таким чарівним.

Можливо, ти забагато випила, а потім тебе нудило на сусідському газоні... Прекрасний Принц зрештою втік, а сукня перетворилася на брудне лахміття...

Та, незважаючи на це, ти продовжуєш мріяти про ідеальне побачення. Скільки б тобі не було років, ти все одно віриш: якщо довго чекати, бути ще наполегливішою, зареєструватися на найкращому сайті знайомств чи поїхати на «правильний» курорт для одинаків — ти обов'язково знайдеш ідеального кандидата для майбутніх побачень.

## Але кохання — не робота

Якоїсь миті ти вирішуєш, що вже час засукати рукави та з усією серйозністю братися до роботи. Ти проводиш дослідження, читаєш книжки, відвідуєш семінари та вечори для самотніх людей. Ти ставиш перед собою мету і визначаєш термін, протягом якого її потрібно досягти. Говориш собі, що маєш вийти заміж до свого тридцятип'ятиріччя. Або що маєш знайти хлопця до Нового року. Застосовуєш математичний підхід: просиш кожного з дванадцятьох друзів дати тобі три номери телефонів симпатичних одинаків. Ти налаштована на результат! І не збираєшся здаватися, доки не знайдеш своє щастя!

Ми, американки, дуже амбітні й орієнтовані на кар'єру, а тому часто ставимося до пошуку кохання, як ті, хто щойно отримав диплом MBA, — до пошуку класної роботи. Використовуємо всі свої зв'язки, заходимо в інтернет і влаштуємо стільки побачень, що

не кожен зможе витримати. Віримо: якщо зосередитися і як слід працювати над цим протягом півроку, то обов'язково знайдемо чоловіка, який нам підходить. Спершу ми дуже працьовиті й оптимістичні — бігаємо на сотні побачень, просимо друзів познайомити нас з одинаками, відгукуємося на кожну пропозицію... А в результаті після всіх цих зусиль відчуваємо геть виснаженими й розчарованими. Чому? Бо глибоко (чи не дуже глибоко) в душі ми продовжуємо вірити в міф про «ідеального чоловіка». Ми віримо, що десь у світі існує той єдиний, абсолютно ідеальний чоловік, а «вистежити» його і завоювати — це лише питання часу.

## Синдром втоми від побачень

Можливо, насправді ми зовсім не віримо в те, що такий ідеальний чоловік взагалі існує. Може, ми є трохи цинічними та вважаємо чоловіків «жабами» за природою. А ще ми переконані, що тільки завдяки нашій наполегливій увазі вони зможуть перетворитися на принців. Нам, американцям, завжди був притаманний підхід «можеш — то зроби», тож зовсім не дивно, що ми часто сприймаємо чоловіків як своєрідні «проекти». Знаходимо всі недоліки чоловіка і переводимо його в режим самовдосконалення. Ходимо з ним по магазинах, щоб вибрати більш стильний одяг, ведемо до «правильного» перукаря, радимо зробити модну стрижку. А може, навіть епіляцію? Сидимо увесь вечір за комп'ютером, вдосконалюючи резюме свого

обранця, бо вважаємо, що він може заробляти набагато більше, саджаємо його на дієту з низьким рівнем холестерину...

Але одного дня ми здаємося. Просто зупиняємося, бо почуваємося виснаженими. Бо з нас досить. Ми просто більше не можемо цим займатися. І з гіркотою думаємо: куди ж поділися всі чари?

### Чому ми не можемо бути друзями (із певними перевагами)?

Втім, якщо ти не досягла певного віку, цей сценарій, швидше за все, тебе не стосується. Можливо, ти жодного разу не ходила на побачення або в тебе були тільки «антипобачення». Та правда полягає в тому, що ти надто крута, щоб ходити на старомодні побачення. Постмодерністка, яка терпіти не може традиційні погляди на життя, вірить, що чоловіки й жінки, хлопці та дівчата насправді майже не відрізняються, а секс — це просто секс. Тож чому ми не можемо просто гарно проводити час, адже ніхто не знає, що з нами буде завтра... Можливо, світ вже стоїть на порозі жахливої катастрофи, а час добігає кінця... Чому б не подивитися старий фільм Девіда Лінча? Можна замовити піцу та вегетаріанські чипси з магазину здорового харчування, а ще... о, якщо буде настрій, можна додати до цього трохи сексу... чи не трохи... чи взагалі його не додавати. Насправді це не має значення, адже ми всі — друзі, а секс — це задоволення. Хтозна, хто стане нашим